

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

151. An Novitiatus factus partim in uno co[n]ventu, & partim in aliam
eiusdem Ordinis sit Validus? Et an in tali casu Novitius indigeat ad
profitendum consensu utriusque Monasterii? Ex p. 9. tr. 7. & ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

haber fatto l'anno d'ella probatione, e la medesima professione in luoghi designati, à reciner Nouitij; alcuni di essi Regulari, che stanno di famiglia ne Conuenti ò Monasterij di questa città e Diocesi, in vece di conualidar le professioni sudette, fanno istanza auanti V. S. ò del suo Vicario, affinché interponga decreto, e diano loro licenza di lasciar l'habito, e ritornare al secolo in habito clericale, sotto pretesto come si suppone ch'in detta Bolla almeno tacitamente si dia à gli Ordinarij tal facultà. E perche ciò è del tutto alieno d'alla mente d'ella Santità sua, ne tali dichiarazioni di nullità di professione si possono fare, se non seruatissimamente conformemente alla disposizione dei sacri Canonj, Constitutioni e Decreti Apostolici, e particolarmente del sacro Concilio di Trento. Però l'eminenze loro mi hanno ordinato di scriuerle, che se astenga dall'interporre li decreti, e dare le licenze sudette in vigore di detta Bolla, & ordini al suo Vicario, che non le dia ad alcuno, & hauendole dati, procri che quanto primatiorino nei claustris con l'habito loro regolare, e presterà in ciò ogni aiuto a li loro Superiori, affinché se li facino ritornare. Dio la preserui. Di Roma al primo di Iulio 1633. di V. S. come fratello il Card. S. Onofrio.

† Locus sigilli. ANTONIVS TORNIELVS.
Et hanc epistolam inuenies expressam apud Peyrinum ubi supra numero 3. Vnde ex his patet optimè aliquos Iuriconsultos his diebus, dum quidam Religiosus intendebat suam annullare professionem stante decreto supradicto Clementis VIII. & Bulla Urbani VIII. dixisse non esse audiendum, nisi peteret à Summo Pontifice restitutionem quinquennij, de quo loquitur Concilium Tridentinum sessione 25. capite 19. de Regularibus, & pro firmanda eorum sententia adducebant doctrinam à me traditam in tertia parte, tractatu secundo, resolutione 62. quam omnino vides.

RESOL. CLI.

An Nouitiatus factus partim in vno Conuentu, & partim in alio eiusdem Ordinis sit validus?
Et an in tali casu Nouitius indigeat ad proficiendum consensu vtriusque Monasterij? Ex p. 9. tractat. 7. & Misc. 2. Ref. 44.

§ 1. **E**st inualidum docet Franciscus Syluius, in-clytus Theologie Professor Duaci: sic enim asserit in suis var. resolut. part. 2. verb. Nouitius, 2. [An Religiosus Sancti Bernardi, qui annum Nouitiatus incipit in vno Monasterio, possit illum annum continuare, & complere in alio Monasterio eiusdem Ordinis, maxime cum de vno in aliud se transfulerit, absque interuallo temporis, præterquam vnius diei ad iter conficiendum necessarium? Respondeatur, non posse: quia, iuxta Concil. Trident. sess. 25. cap. 15. de Regul. annus Nouitiatus debet esse integer, & iuxta communem, ac receptam sententiam, de qua cum multis Barbosa allegat. 101. numer. 23. continuus non potest autem censeri integer, & continuus quando per egressum ad aliud Monasterium (tamest eiusdem Ordinis) fuit interruptus: quoniam annus ille debet compleri intra claustra Monasterij, nisi fortè de Superioris licentia ad aliquod tempus egrederetur Nouitius, manens interim semper sub eius obedientia; quemadmodum videri potest apud Barbosa. 26 & 28. Confirmatur: tempus probationis præscriptum est, non solum in fauorem Nouitij vt experiri possit asperitates Monasterij, sed etiam in fauorem ipsius Monasterij, vt mores Nouitij possit

experiri, c. ad Apost. de Reg. ad talem verò vtriusque experientiam, oportet, Nouitium in eodem Monasterio, vel saltem sub eiusdem Monasterij obedientia, viuere toto tempore Nouitiatus, ac per consequens non potest partem istius temporis degere sub vnius Monasterij obedientia, & partem sub alterius. Ita Syluius, qui pro sua sententia adducit aliqua loca Nauarri.

2. Sed prorsus affirmatiue sententiæ adhaerendum esse puto cum Bordono 10 2. resolut. 54. n. 5. Pellizzario in Manual. Reg. 10. 1. tr. 3. c. 3. n. 21. & aliis communiter: nam est factum, quod in nostro casu interruptatur annus Nouitiatus, cum solum murentur loca Nouitiatus, manente eodem Nouitiatu: tum quia Nouitiatus ordinatur ad probandum Nouitium, at æquè benè is probati potest in diuersis locis, imò fortè melius, cum in pluribus Monasterijs plura possit experiri, quàm in vno tantum: quod si Nauarri. consil. 27. de Regul. sustinet fuisse nullam Professionem eius qui professus est: præmissis Nouitiatu per decem menses in vno loco, & per reliquos in alio; loquitur de transiente sine Superiorum licentia, idèoque oppositum assereret in casu nostro. Non est igitur recedendum à nostra sententia, ex qua patet responsio ad argumentum Syluij & ad Nauarri auctoritatem, quam in sui fauorem adducit.

3. An autem in tali casu Nouitius indigeat ad proficiendum consensu vtriusque Monasterij: vide citatos Auctores, asserentes non requiri, si saltem æqualiter mansit in vtroque loco: secus autem si in posteriori manserit tantum per tres, aut quatuor menses: tunc enim requiritur consensus etiam prioris Monasterij, cum in posteriori non ita sufficienter videatur probatus. Et ita ego etiam sentio.

RESOL. CLII.

Quis ingressus in Religionem existit quatuor menses in Nouitiatu vt laicus, postea transiit in statum Clericalem, & perfecit annum Nouitiatus: quæritur, an eius professio fuerit vilida?
Et quid è contra? Ex p. 9. tr. 6. & Misc. 1. Ref. 12.

§ 1. **V**idetur respondendum negativè ex defectu anni Nouitiatus continui: nam status laicalis differt è statu clericali; ergo Nouitiatus factus in vno, non potest deferuere pro alio: vnde annus nouitiatus iterandus est, quando aliquis Conuersorum ad statum Clericalem transfertur. Et ita asserunt fuisse declaratum à Sacra congregatione anno 1618.

2. Probatur etiam ex Decreto Clementis VIII. in Instruct. super recept. & educat. Nouit. §. Tempore. in quo sic habetur: Sed qui ad Conuersorum Habitum recepti fuerint, ad clericalem statum transire etiam durante tempore probationis, non possunt. Et verbum, non posse, formam inducere, & importare, tradit Sanchez de matrim. lib. 6. disput. 36. num. 20. asserens, quod verbum. Potest, præposita negatione tollit potentiam, & reddit actum nullum. Quod etiam docet Rebellius de oblig. instit. part. 1. lib. 1. quest. 6. num. 42. & Gomez in cap. vt animarum, §. statuti, num. 24. de constit. in 6 & alij.

3. Sed de hoc casu interrogatus, ego affirmatiue sententiæ adhaesi: quia Concilium non requirit aliud ad validitatem Professionis, nisi annum Nouitiatus continuum sub cura Prælatorum, sed dictus Nouitius per annum continuum existit in Nouitia u sub obedientia Prælati, & austeritates Religionis expertus est, non solum in statu Clericali, sed etiam Laicali: ergo. Et ita hanc sententiam

Sup hoc lege not doctrinã R. 178. fig. nacti, § Sed.

Sup hoc ver. Non poss. in fin. huius R. & latissime in to. 6. tr. 1. R. 30 & in to. 2. tr. 5. ex lata doctrina R. 180 §. Sed hic ad med. & § Verum. in fin. & ibi in tr. 4. in R. 70 lege eius latam doctrinam, & hic infra vide R. 159.